

P7_TA-PROV(2010)0025

Zpráva o pokroku Turecka za rok 2009

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. února 2010 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2009

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise o pokroku Turecka za rok 2009 (SEK(2009)1334),
 - s ohledem na svá usnesení ze dne 27. září 2006 o pokroku Turecka na cestě k přistoupení¹, ze dne 24. října 2007 o vztazích mezi EU a Tureckem², ze dne 21. května 2008 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2007³ a ze dne 12. března 2009 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2008⁴,
 - s ohledem na rámec pro jednání s Tureckem ze dne 3. října 2005,
 - s ohledem na rozhodnutí Rady č. 2008/157/ES ze dne 18. února 2008 o zásadách, prioritách a podmínkách přístupového partnerství s Tureckou republikou⁵ („přístupové partnerství“) a na předchozí rozhodnutí Rady o přístupovém partnerství z roku 2001, 2003 a 2006,
 - s ohledem na závěry zasedání Evropské Rady konaného dne 10. až 11. prosince 2009;
 - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že poté, co Rada schválila rámec pro jednání, byla dne 3. října 2005 zahájena přístupová jednání s Tureckem a vzhledem k tomu, že zahájení těchto jednání bylo výchozím bodem dlouhodobého procesu s otevřeným koncem,
- B. vzhledem k tomu, že se Turecko zavázalo k reformám, dobrým sousedským vztahům a postupnému sbližování s EU, a vzhledem k tomu, že tyto snahy by měly být vnímány jako příležitost, aby se Turecko samo modernizovalo,
- C. vzhledem k tomu, že podmínkou vstupu do Evropské unie, která je společenstvím založeným na sdílených hodnotách, zůstává v souladu se závěry ze zasedání Evropské rady z prosince 2006 i nadále splnění všech kodaňských kritérií a dostatečná integrační kapacita EU,
- D. vzhledem k tomu, že Komise dospěla k závěru, že v roce 2009 došlo v oblasti politických reforem k omezenému konkrétnímu pokroku,
- E. vzhledem k tomu, že Turecko dosud neuplatnilo ustanovení dohody o přidružení mezi ES a Tureckem a z dodatkového protokolu k ní, přičemž tato situace trvá již čtvrtým rokem,

¹ Úř. věst. C 306 E, 15.12.2006, s. 284.

² Úř. věst. C 263 E, 16. 10. 2008, s. 452.

³ Úř. věst. C 279 E, 19. 11. 2009, s. 57.

⁴ Přijaté texty, P6_TA(2009)0134.

⁵ Úř. věst. L 51, 26.2.2008, s. 4.

- F. vzhledem k tomu, že Komise se ve své zprávě o pokroku Turecka za rok 2009 podrobně věnuje tématům, na které Parlament upozornil ve svém posledním usnesení o pokroku Turecka,
1. vítá širokou veřejnou diskusi o celém spektru tradičně citlivých otázek, jako je například úloha soudní moci, práva občanů kurdského původu, práva alevitské komunity, úloha armády a vztahy Turecka se sousedními státy; vyjadřuje uznání turecké vládě za její konstruktivní přístup a za její iniciativu při zahájení této diskuse;
 2. znovu vyjadřuje své znepokojení nad postupující polarizací turecké společnosti a politických stran a naléhá na vládu a parlamentní strany, aby dosáhly vhodné rovnováhy mezi politickou soutěží a pragmatickou spoluprací a usnadnily tak usmíření turecké společnosti a umožnily naplňování zásadních reforem, zejména reformu ústavy;
 3. konstatuje, že měřeno konkrétními reformami byl pokrok v roce 2009 omezený, a vybízí vládu, aby své politické iniciativy promítla do konkrétních změn právních předpisů a jejich provádění;
 4. lituje, že i tam, kde právní předpisy týkající se splnění kodaňských politických kritérií již platí, jsou nadále nedostatečně uplatňovány; žádá vládu, aby zintenzívnila uplatňování právních předpisů zejména v oblastech ženských práv, nediskriminace, svobody náboženství, myšlení a přesvědčení, svobody slova a vyznání, nulové tolerance mučení a boje s korupcí;
 5. vyzývá Turecko, aby pokračovalo a zvýšilo své úsilí o splnění všech kodaňských kritérií a o jednotu turecké společnosti na podporu nutných reforem, kterou je nutno stmelit na základě všeobecné rovnosti bez ohledu na pohlaví, rasový či etnický původ, náboženství nebo přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci;

Splnění kodaňských politických kritérií

Demokracie a právní stát

6. znovu upozorňuje na to, že zcela zásadní význam má komplexní a dalekosáhlá reforma ústavy, která by ochranu lidských práv a základních svobod učinila ústředním bodem tureckého státu a společnosti; vybízí tureckou vládu, aby obnovila práci na této reformě, a vyzývá ke spolupráci mezi všemi politickými stranami a k zapojení občanské společnosti a všech menšin;
7. opakuje svou výzvu uvedenou v předchozích usneseních z roku 2006 a 2007, aby došlo k reformě volebního systému snížením hranice 10 %, což by zaručilo pluralismus stran, zejména možnost zapojení nově založených stran do politického procesu a také širší zastoupení politických sil a menšin ve Velkém národním shromáždění Turecka;
8. hluboce lituje rozhodnutí Ústavního soudu o zákazu Strany demokratické společnosti (DTP) a o zákazu politické činnosti řady jejích demokraticky zvolených zástupců; lituje také nedávné zatčení členů DTP; opakovaně odsuzuje násilí a terorismus a naléhavě vyzývá všechny politické síly, aby se snažily o usmíření mírovými prostředky a aby sjednotily tureckou společnost na základě rovných práv pro všechny občany; zdůrazňuje, že političtí zástupci kurdského obyvatelstva musí být oprávněni se plně podílet na tomto procesu; poukazuje na stanovisko Benátské komise Rady Evropy z března 2009, podle

něhož turecké právní předpisy o zákazu politických stran nejsou v souladu s Evropskou úmluvou o lidských právech (ECHR), a naléhavě žádá vládu, aby předložila návrhy na nezbytnou změnu těchto předpisů v souladu s evropskými normami;

9. zastává názor, že pro úspěch procesu modernizace v Turecku má klíčový význam rychlá a rozsáhlá reforma soudnictví; vítá, že vláda schválila strategii justiční reformy, a s uspokojením konstatuje, že tato strategie byla vypracována na základě širokého procesu konzultací; vybízí vládu, aby tuto strategii začala neprodleně uplatňovat a aby přitom věnovala zvláštní pozornost jak systematickým opatřením na zvýšení nestrannosti a profesionality justice, tak i dodržování norem Evropské úmluvy o lidských právech; v této souvislosti vyzývá tureckou vládu, aby vypracovala návod pro státní zástupce, pokud jde o zákony, které jsou často používány k omezování svobody projevu; vybízí rovněž vládu ke změně struktury Vysoké rady soudců a státních zástupců, aby byl tento orgán reprezentativní, objektivní, nestranný a transparentní;
10. hluboce lituje rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení právních předpisů omezujících jurisdikci vojenských soudů, které je závažným krokem zpět v reformním úsilí Turecka, a vyzývá Velké národní shromáždění Turecka, aby dosáhlo shody ve prospěch ústavní reformy; je znepokojen tím, že do turecké vnitřní i zahraniční politiky je stále zapojena armáda, a opakuje, že v demokratické společnosti musí armáda plně podléhat civilní kontrole; zejména vyzývá Velké národní shromáždění Turecka, aby zesílilo svůj dohled nad vojenským rozpočtem a vojenskými výdaji a aby se angažovalo v rozvoji bezpečnostní a obranné politiky;
11. je znepokojen údajnou velikostí zločinecké organizace Ergenekon a plánem „Balyoz“; žádá vládu a soudní orgány, aby zajistily plný soulad všech řízení se zásadami řádného procesu a aby dodržovaly práva všech obžalovaných; souhlasí s názorem Komise, že Turecko musí k tomuto případu přistoupit jako k příležitosti na zvýšení důvěry v řádné fungování svých demokratických institucí a právního státu; žádá tureckou vládu, aby nepřipustila, aby se soudní řízení používalo jako záminka k vyvolání nepřipustného nátlaku na kritické novináře, zástupce akademické obce a opoziční politiky;
12. lituje, že se nepodařilo dosáhnout žádného pokroku v souvislosti se zřizováním úřadu ombudsmana; naléhavě žádá vládu, aby předložila potřebné právní předpisy k vytvoření účinného nezávislého mechanismu pro podávání stížností, který bude propojen se systémem na prošetřování údajných případů porušování lidských práv, a vyzývá všechny parlamentní strany, aby tyto návrhy podpořily;

Lidská práva a dodržování práv menšin a jejich ochrana

13. vítá iniciativy turecké vlády, které mají za cíl sbližovat turecké občany a umožnit každému z nich, aby bez ohledu na pohlaví, rasový či etnický původ, náboženství nebo přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci požíval stejných práv a hrál v turecké společnosti aktivní úlohu; je si vědom toho, že se jedná o historickou diskusi, avšak důrazně žádá vládu, aby svou politickou iniciativu promítla do konkrétních reforem, a vyzývá všechny politické strany a veškeré zúčastněné aktéry, aby tento proces podporovali a snažili se překonat vzájemnou nedůtklivost; v této souvislosti vítá plán, který vláda předložila Velkému národnímu shromáždění Turecka dne 13. listopadu 2009, a vybízí vládu k jeho uplatnění v zájmu zaručení svobod všech občanů;
14. vítá přijetí právních předpisů, jimiž se ruší veškerá omezení na vysílání soukromých

a veřejných stanic v kurdštině na místní i celostátní úrovni, a rovněž vítá právní předpisy o používání kurdského jazyka ve věznicích; žádá vládu, aby přijala další opatření, kterými vytvoří reálné možnosti pro výuku kurdštiny ve veřejném i soukromém školství a umožní používat kurdštinu v politickém životě a v jednání s veřejnou správou; vyzývá vládu, aby zajistila, že protiteroristické zákony nebudou zneužívány k omezování základních svobod, zejména svobody projevu, a aby zrušila systém vesnických hlídek na jihovýchodě Turecka;

15. podporuje záměr Velkého národního shromáždění Turecka, aby neprodleně schválilo novelu protiteroristického zákona, která by vypustila ustanovení, podle nichž lze děti ve věku od patnácti do osmnácti let stíhat jako dospělé;
16. podporuje tureckou vládu ve zvýšení úsilí o překonání sociálních a ekonomických rozdílů na jihovýchodě země; opakovaně vyzývá Komisi, aby poskytla studii o dopadech projektu pro jihovýchodní Anatólii (GAP); vyzývá turecké orgány, aby zachovaly kulturní a environmentální dědictví, kterého se tento projekt týká, zejména archeologická místa Hasankeyf a Allianoi; je znepokojen přemístěním tisíců lidí, které je důsledkem stavby přehrad; naléhavě žádá vládu, aby ukončila práci na projektu přehrady Ilisu, dokud nebude předložena výše zmíněná studie Komise;
17. žádá Velké národní shromáždění Turecka, aby zajistilo, že poslanecká imunita vztahující se na vyjádření politických názorů bude zaručena všem poslancům bez jakékoli diskriminace;
18. odsuzuje násilí, jehož se neustále dopouští PKK a jiné teroristické skupiny na turecké půdě, a důrazně žádá PKK, aby zareagovala na politickou iniciativu turecké vlády složením zbraní a ukončením násilí;
19. zdůrazňuje, že svoboda náboženství je univerzální základní hodnotou, a vyzývá Turecko, aby ji zabezpečilo pro všechny; vítá dialog, který turecká vláda zahájila s představiteli náboženských skupin, včetně alevitů, a vyzývá orgány k posílení dialogu mezi jednotlivými náboženstvími a k zavedení pravidelné a konstruktivní komunikace; opakovaně však zdůrazňuje, že pozitivní kroky a gesta musí být následovány skutečnou reformou právního rámce, který musí těmto náboženským komunitám umožnit fungování bez zbytečných omezení, jak je stanoveno v ECHR a jak požadují i judikáty Evropského soudu pro lidská práva; zdůrazňuje, že je zásadní, aby všem náboženským komunitám byla poskytnuta právní subjektivita;
20. vítá provádění zákona o nadacích; lituje nicméně, že náboženské komunity nadále čelí majetkovým obtížím, které tento zákon neřeší, konkrétně problémům s majetkem, který jim byl zabaven a prodán třetím stranám, nebo s majetkem nadací, které byly před vstupem tohoto zákona v platnost sloučeny; naléhavě žádá tureckou vládu, aby tento problém neprodleně začala řešit;
21. znovu vyjadřuje své znepokojení nad překážkami, kterým čelí ekumenický patriarchát v souvislosti se svým právním postavením, vzděláváním kněží a volbou ekumenického patriarchy; opakovaně žádá, aby byla okamžitě obnovena činnost řeckého pravoslavného semináře na ostrově Chalki, aby bylo povoleno veřejně užívat církevního titulu ekumenický patriarcha a obecněji aby byly vytvořeny podmínky ke vzdělávání kněží křesťanských komunit v Turecku bez jakýchkoli překážek;

22. vyjadřuje politování nad tím, že dosud panuje nejistota ohledně uznání kulturních center Cem za alevitská kultovní místa a zavedení povinné výuky náboženství na školách; systematicky vyzývá tureckou vládu, aby tuto situaci napravila;
23. je znepokojen tím, že mnozí syrští křesťané čelí problémům v souvislosti se svým nemovitým majetkem; zejména poukazuje na soudní řízení se syrským pravoslavným klášterem Mor Gabriel týkající se vyvlastnění jeho majetku;
24. lituje, že turecká vláda má stále určité výhrady týkající se práv menšin zakotvených v mezinárodním právu, dosud nepodepsala příslušné úmluvy Rady Evropy a nezahájila dialog s vysokým komisařem Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) pro národnostní menšiny; žádá vládu, aby svou politiku uvedla plně do souladu s mezinárodními normami a s ECHR, a vyzývá všechny parlamentní strany, aby tento krok podpořily; poukazuje v této souvislosti na administrativní překážky, kterým čelí menšinové školy, a na anachronický duální prezidentský systém; dále žádá vládu, aby aktivně podporovala atmosféru úcty k menšinám, a zajistila, aby případy útoků a násilí byly vždy soudně stíhány;
25. lituje, že se od doby, kdy byla vypracována zpráva o pokroku Turecka za rok 2008, nepodařilo dosáhnout povzbudivého vývoje, pokud jde o situaci řeckého obyvatelstva na ostrovech Gökçeada (Imvros) a Bozcaada (Tenedos), které se neustále setkává s problémy, pokud jde o právo vlastnit majetek a o vzdělávání; vyzývá proto tureckou vládu, aby hledala řešení pro zachování bikulturní povahy těchto ostrovů v souladu s usnesením Parlamentního shromáždění Rady Evropy (PACE) ze dne 27. června 2008 týkajícím se ostrovů;
26. je znepokojen tím, že turecký právní rámec dosud neposkytuje dostatečné záruky v oblasti svobody projevu a že některé zákony jsou nadále zneužívány k jejímu omezování; vyzývá tureckou vládu, aby navrhla komplexní reformu právního rámce za účelem zajištění jeho kompatibility s ECHR a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva; podotýká, že přezkum článku 301 tureckého trestního zákona vedl ve srovnání s předchozími lety k podstatnému omezení stíhání; i nadále však zastává názor, že článek 301 a článek 318 trestního zákona by měly být zrušeny;
27. je i nadále znepokojen tím, že Turecko neumožňuje odmítnout povinnou vojenskou službu z důvodu svědomí a že v tomto případě neexistuje alternativa civilní služby; lituje, že rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ülke vs. Turecko, podle něhož Turecko musí novelizovat legislativu umožňující opakované stíhání a potrestání osob odmítajících vojenskou službu z důvodu svědomí, stále ještě nebylo provedeno, a vyzývá vládu, aby ho bez odkladu provedla;
28. je znepokojen tím, že neustále dochází k omezování svobody tisku, zejména při podávání zpráv o vyšetřování sítě Ergenekon a také v souvislosti s uvalením bezprecedentní pokuty jedné mediální skupině, a rovněž v souvislosti s častými zákazy webových stránek; zdůrazňuje, že podpora svobody tisku je důležitou známkou politické kultury v pluralitní společnosti; doporučuje proto, aby byl vzhledem k nezdravým vazbám mezi sdělovacími prostředky, obchodním světem a politikou přijat nový mediální zákon;
29. vyzývá tureckou vládu, aby znásobila své úsilí o provádění politiky nulové tolerance vůči mučení a aby v zájmu zvýšení důvěryhodnosti těchto snah povolila publikaci zprávy Výboru Rady Evropy pro předcházení mučení; znovu žádá Velké národní shromáždění

Turecka, aby ratifikovalo Opční protokol k Úmluvě OSN proti mučení; rovněž žádá vládu, aby se snažila omezit beztrestnost těch, kteří porušují lidská práva, a to zejména v případě donucovacích orgánů;

30. naléhavě vyzývá tureckou vládu, aby věnovala další pozornost potírání korupce, zvýšila transparentnost financování politických stran a volebních kampaní a podporovala otevřenost v oblasti správy na všech úrovních;
31. vybízí vládu ke zvýšení úsilí o praktické uplatnění rovnosti pohlaví, kterou zaručuje zákon; zejména soudí, že by měla být vypracována strategie vzdělávání a zaměstnanosti žen, která by snížila počet žen zaměstnávaných v šedé ekonomice; vybízí vládu k tomu, aby využívala potenciálu organizací občanské společnosti, zejména pokud jde o zvyšování povědomí o právech žen, předcházení násilí a tzv. „vraždám ze cti“; zdůrazňuje, že vláda a soudní orgány musí zajistit, aby všechny případy násilí na ženách a diskriminace žen byly soudně stíhány a delikventi potrestáni a aby se ženám a dětem ohroženým násilím či vraždami ze cti dostalo ze strany státních orgánů ochrany a podpory; doporučuje turecké vládě, aby zahájila efektivní komunikační kampaň s cílem zvýšit v celé zemi povědomí o právech žen;
32. uznává, že právní rámec zabývající se řešením domácího násilí, vražd ze cti a vynucených sňatků v raném věku už existuje, poukazuje však na pochybnosti ohledně jeho provádění; vyzývá proto příslušné orgány, aby obětem zajistily ochranu zvýšením počtu přístřeší a jiných zařízení; poukazuje na to, že míra zaměstnanosti žen v Turecku je nejnižší mezi všemi zeměmi OECD a že by měla být zvýšena, aby se tak dostalo podpory ekonomickým právům žen a jejich nezávislosti;
33. je znepokojen absencí záruk proti diskriminaci na základě sexuální orientace; apeluje na Velké národní shromáždění Turecka, aby přijalo nový zákon, který by zakazoval přímou i nepřímou diskriminaci ze všech důvodů a ve všech oblastech, a vyzývá tureckou vládu, aby zintenzívnila svou osvětovou činnost v oblasti individuálních lidských práv a boje s diskriminací, aby zajistila odstranění diskriminujících ustanovení z právních předpisů a řádně trestala nenávist a násilí vycházející z homofobie;
34. lituje, že nebylo dosaženo pokroku v oblasti odborových práv, a znovu vyzývá vládu, aby po dohodě se sociálními partnery předložila Velkému národnímu shromáždění Turecka nový návrh s cílem přijmout bez dalšího odkladu nový zákon o odborech, který by byl v souladu se standardy Mezinárodní organizace práce, zahrnující zajištění práva na stávkou a na vyjednávání kolektivních smluv; je znepokojen nedávným zatčením asi dvaceti tureckých odborářů (které proběhlo v polovině listopadu) a požaduje striktní dodržování jejich sociálních práv;

Schopnost přijmout závazky vyplývající z členství v EU

35. lituje, že Turecko dosud neuplatnilo dodatkový protokol k Dohodě o přidružení mezi ES a Tureckem a že tato situace trvá již čtvrtým rokem; vyzývá tureckou vládu, aby tento protokol ihned plně uplatnila bez jakékoli diskriminace, a připomíná, že pokud tak neučiní, může to mít pro vyjednávací proces vážné následky;

Snaha o dobré sousedské vztahy

36. opakuje, že Turecko je jednoznačně povinno udržovat dobré sousedské vztahy, jak je

uveďeno ve vyjednávacím rámci; zdůrazňuje, že se spolu se všemi dalšími stranami zavázalo podporovat úsilí o dosažení komplexního urovnání kyperské otázky a vyřešit veškeré stávající spory o hranice se sousedními zeměmi podle zásady mírového urovnávání sporů v souladu s Chartou OSN;

37. vyzývá tureckou vládu, a všechny zúčastněné strany, aby aktivně podporovaly probíhající jednání o kyperské otázce a aby konkrétně přispěly k nalezení jejího komplexního řešení, jehož podstatou by v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a se zásadami, na nichž je založena EU, bylo federální uspořádání se dvěma zónami a dvěma komunitami; vyzývá Turecko, aby z Kypru začalo okamžitě stahovat své jednotky, čímž by vytvořilo příznivou atmosféru pro jednání, aby se zabývalo otázkou smíru tureckých občanů na ostrově a aby umožnilo navrácení uzavřené části města Famagusta jeho legitimním obyvatelům v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 550(1984);
38. vyzývá tureckou vládu, aby přestala bránit v pohybu civilním lodím, které jménem Kyperské republiky provádějí ve východním Středomoří ropný průzkum;
39. žádá Turecko, aby zajistilo dodržování práv všech vysídlenců na Kypru, včetně příslušníků náboženských menšin, a aby jim umožnilo svobodně uplatňovat svá náboženská práva; zdůrazňuje, že v případě maronitských katolíků by měly být svobody přiznány také všem čtyřem maronitským vesnicím;
40. vítá obnovení činnosti Výboru pro pohřešované osoby (CMP) a vyzývá Turecko, aby v této humanitární záležitosti podniklo příslušné kroky;
41. oceňuje snahy diplomatů o normalizaci vztahů s Arménií a naléhavě žádá tureckou vládu, aby otevřela turecko-arménské hranice; vyzývá Velké národní shromáždění Turecka a Arménský parlament, aby bez odkladu a bez jakýchkoli podmínek ratifikovaly příslušné protokoly, což by vedlo k větší bezpečnosti v regionu a ke stabilitě v oblasti jižního Kavkazu;
42. konstatuje, že pokud jde o zlepšování bilaterálních vztahů mezi Tureckem a Řeckem, došlo jen k omezenému pokroku; žádá Velké národní shromáždění Turecka, aby stáhlo svou hrozbu použití vojenské síly, a očekává, že turecká vláda ukončí neustálé narušování řeckého vzdušného prostoru;
43. vítá postupné zlepšování vztahů s Irákem a s kurdskou regionální vládou; znovu zdůrazňuje svůj apel na tureckou vládu, aby zajistila, že při veškerých protiteroristických operacích bude respektována územní integrita Iráku, lidská práva a mezinárodní právo a nebude docházet k civilním obětem;

Prohlubování spolupráce mezi EU a Tureckem

44. bere na vědomí zahájení jednání o vstupu Turecka do Energetického společenství; vítá, že Turecko podepsalo mezivládní smlouvu o plynovodu Nabucco, jejíž provádění zůstává jednou z nejvyšších priorit EU v oblasti zajištění dodávek energie, a požaduje, aby se v rámci jednání o přistoupení otevřela energetická kapitola; současně konstatuje, že mezi Tureckem, Ruskem a některými členskými státy EU probíhá spolupráce na projektu South Stream;

45. vyzdvihuje význam Turecka jako tranzitní i cílové země nelegální migrace; vyzývá tureckou vládu, aby přijala naléhavá opatření zajišťující dodržování mezinárodního práva na ochranu a přijímání migrantů a žadatelů o azyl; bere na vědomí zahájení jednání o readmisní dohodě mezi EU a Tureckem a žádá Turecko, aby mezitím plně uplatnilo stávající readmisní dohody uzavřené bilaterálně s členskými státy; vyzývá tureckou vládu, aby zesílila spolupráci s EU v oblasti řízení migrace, boje proti přeshraničnímu zločinu a obchodování s lidmi; bere v této souvislosti na vědomí snahy Turecka o uzavření neformální dohody o spolupráci s agenturou Frontex;
46. konstatuje, že turecká zahraniční politika je stále aktivnější, a oceňuje, že se Turecko snaží přispět k řešení konfliktů v mnoha krizových regionech; vyzývá tureckou vládu, aby zlepšila koordinaci své zahraniční politiky s EU, a to zejména pokud jde o politiku vůči Íránu; uznává, že Turecko je významným partnerem EU, pokud jde o naplňování zahraničněpolitických cílů EU v černomořské oblasti, střední Asii a na území Blízkého a Středního východu; vyzývá Komisi a Radu, aby lépe využívaly potenciál úzkých vztahů mezi EU a Tureckem v těchto regionech;
47. oceňuje, že Turecko soustavně přispívá k evropské bezpečnostní a obranné politice a k operacím NATO; lituje nicméně toho, že strategická spolupráce NATO-EU nad rámec dohod „Berlín plus“ je stále blokována připomínkami Turecka, což má negativní dopad na ochranu pracovníků EU v terénu, a naléhavě žádá Turecko, aby od svých námitek co nejrychleji upustilo;
48. znovu žádá tureckou vládu, aby podepsala statut Mezinárodního trestního soudu a předložila jej k ratifikaci, čímž by se zvýšil turecký příspěvek ke globálnímu multilaterálnímu systému a účast Turecka v něm;
49. vyzývá vysokou představitelku EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby provedla analýzu součinnosti mezi zahraniční politikou EU a Turecka a aby jí více využívala ke zvýšení bezpečnosti a stability ve světě;
50. vyzývá Turecko, aby jednalo pragmaticky a vyvinulo veškeré úsilí pro zajištění úspěchu jednání mezi čelnými představiteli Řecka a kyperských Turků, která se nyní dostávají do kritické fáze; konstatuje, že jde pravděpodobně o poslední možnost urovnat dlouhotrvající rozdělení ostrova; vítá uznání vyjádřené generálním tajemníkem Organizace spojených národů ohledně odhodlání a úsilí čelních představitelů obou komunit na Kypru, pana Christofiasa a pana Talata při hledání komplexního řešení;
51. domnívá se, že řešení kyperské otázky přinese do východního Středomoří více stability, prosperity a bezpečnosti a umožní rychlé zlepšení vztahů mezi EU a NATO a odblokuje proces přistoupení Turecka k Evropské unii; navrhuje proto, aby se Turecko společně s ostatními garanty, Řeckem a Spojeným královstvím zavázalo podpořit jakoukoliv dohodu, které se podaří panu Christofiasovi a panu Talatovi dosáhnout pro znovusjednocení Kypru a která získá souhlas Rady bezpečnosti OSN;
52. konstatuje, že Zvláštní zpráva Účetního dvora č. 16/2009 odhalila několik nedostatků v řízení předvstupní pomoci Turecku; nicméně konstatuje, že podle analýzy Účetního dvora dosáhly kontrolované projekty očekávané výsledky a tyto výsledky jsou potenciálně trvanlivé; vyzývá Komisi, aby uplatnila doporučení ze zprávy Účetního dvora při poskytování pomoci podle Nástroje předvstupní pomoci (NPP), a poskytla prioritu zejména těm cílům a projektům, které jsou v souladu s kritérii pro přistoupení; žádá

Komisi, aby provedla hodnocení zejména celkového programu předvstupní pomoci, a aby Evropskému parlamentu poskytla zprávu o jeho provádění;

◦

◦ ◦

53. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, předsedovi Evropského soudu pro lidská práva a vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Turecké republiky.